

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13583/2025
23.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници малолетних тужилаца АА и ББ обоје из ..., које заступа законска заступница ВВ из ..., чији је пуномоћник Милка Цанић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Маја Анђелковић адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 240/25 од 02.07.2025. године, у седници већа одржаној 23.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 240/25 од 02.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П2 230/24 од 08.04.2025. године, у првом ставу изреке обавезан је тужени да на име доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно, и то АА по 15.000,00 динара и ББ по 13.000,00 динара, односно укупно 28.000,00 динара почев од 30.08.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови с тим што ће заостале рате исплатити у року од 15 дана по пријему пресуде, а на начин описан у том ставу изреке, док је за износе преко досуђених до тражених од по 20.000,00 динара месечно за сваког од малолетних тужилаца тужбени захтев одбијен као неоснован. У другом ставу изреке утврђено је да се овом пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду П2 2133/2018 од 29.05.2019. године у делу који се односи на висину обавезе издржавања малолетних тужилаца. У трећем ставу изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужени тражио смањење законске обавезе издржавања према малолетним тужиоцима на износ од по 7.000,00 динара месечно. У четвртном ставу изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 240/25 од 02.07.2025. године, у првом ставу изреке одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу првог става изреке и у четвртном ставу изреке. У другом ставу изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а такође нису учињена ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизији само уопштено указује.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни тужиоци су заједничка деца законске заступнице и туженог. Правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду П2 2133/2018 од 29.05.2019. године поверена су на самостално вршење родитељског права мајци. Малолетна АА рођена је ... године, а малолетни ББ ... године. Наведеном пресудом тужени је обавезан да као отац на име доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно по 10.000,00 динара за свако дете односно укупно 20.000,00 динара почев од 14.11.2018. године па убудуће.

Пошто су се промениле околности у односу на оне на основу којих је донета ранија пресуда малолетни тужиоци су 30.08.2024. године поднели тужбу за измену одлуке о издржавању. Малолетна АА је ученица ... разреда основне школе, а у време доношења претходне одлуке је имала ... година, док је малолетни ББ ученик ... разреда основне школе, има ... година, док је у време претходне пресуде имао ... година, тако да су се њихове просечне месечне потребе у току овог периода повећале. Утврђено је да за задовољење потреба малолетне АА треба издвојити у просеку 45.000,00 динара месечно, а у односу на малолетног ББ 37.000,00 динара. У време доношења раније одлуке за потребе малолетне ћерке АА је требало издвојити 25.000,00 динара, а за сина ББ 23.000,00 динара месечно. Законска заступница малолетне деце је власник стана у .. површине 63 квадратних метара, који је имала и у време доношења претходне пресуде. Здрава је способна за рад, завршила је средњу... школу а прима и дечји додатак који за оба детета износи укупно 10.000,00 динара месечно. Ради приватно повремене послове и то тако што ... и просечно зарађује од 50.000,00 до 52.000,00 динара месечно. Других примања нема. Тужени је у време доношења раније пресуде био ... из ... зато што рад није обављао легално, а тамо је обављао сезонске послове на Здрав је и способан за рад, има завршену основну школу, бави се ... и ... радовима. Не поседује имовину али његова мајка поседује стан у Тужени плаћа издржавање за малолетне тужиоце у износима који су одређени претходном пресудом. Током овог периода – од доношења претходне одлуке о издржавању ћерки АА је слао новац за рођендан и ништа јој није куповао, док је сину ББ купио два пара патика, мали тротинет и у току лета му је једном приликом дао 200

евра. У међувремену, од доношења претходне пресуде, тужени је засновао нову заједницу из које има двоје малолетне деце - ћерке рођене ... године и ... године. Супруга му није запослена. Тужени се и даље бави ... и ... радовима и зарађује од 400 до 600 евра месечно. Не одлази више у ... да ради, већ само да посећује сестру. Он живи у селу ... у кући својих родитеља и не плаћа закупнину. Тужеников отац има имање које заједно обрађују, а углавном се баве баштованством. Они намирнице за своје потребе производе у самом селу. Средња ћерка туженог ДД која је рођена ... године иде у вртић и тужени за то плаћа 6.000,00 динара месечно.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука нижестепених судова.

Одредбе члана 160. Породичног закона прописују критеријуме одређивања издржавања. Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона, прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртном ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом.

Одредбе члана 162. Породичног закона регулишу висину издржавања. Одредбама члана 162. став 1. Породичног закона, прописано је да поверилац издржавања може по свом избору захтевати да висина издржавања буде одређена у фиксном месечном новчаном износу или у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да ако се висина издржавања одређује у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања (зарада, накнада зараде, пензија, ауторски хонорар итд...), висина издржавања, по правилу, не може бити мање од 15% нити већа од 50% редовних месечних примања дужника издржавања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. Одредбом члана 164. Породичног закона, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Побијана одлука донета је у складу са цитираним одредбама, при томе је вођено рачуна и о томе да допринос издржавању омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања, па је одлука о издржавању донета у свему у складу са одредбама члана 160. и 162. Породичног закона.

Суд је ценио наводе ревизије, па нашао да су неосновани, јер у суштини представљају понављање навода који су истицани у жалби на првостепену пресуду, а ове наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 414. ЗПП донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић